

ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin

Klaksvíkingar fingur við bit og slit stigini

Fuglfirðingar komu til Klaksvíkar eftir øðrum stiginum, mundu fingið bæði, men endaðu við einki at fáa við sær, uttan fyra gul kort – tey flestu betri ógivin. Klaksvíkingar fingur tvey gul kort

1. deild, menn:
KÍ-ÍF 2-1 (0-1)

Fuglfirðingar fingur eina sanna dreyfabyrjan, tá teir longu í 9. minuttu sluppu at gera brúk av tí altíð stóra kjansi, ið eitt brotspark er.

Magni á Lakjuni royndi at renna Kurt Mørkøre av í kappingini um ein bólt, ið varð stungin fram til Lakjumannin. Kurt gjørdist tann fyrri, men eftir at hava sent bóltin útav vøllinum, setti hann eisini fót fyri Magna, ið sjálvandi fór um koll.

Eitt fullkomuliga óneyðugt brotspark. Linjuverjin veitraði og dómariin dømdi, og so var brotspark til fuglfirðingar, eftir at fyrstu minuttimur av dystinum

vóru farnir við skjótum álopum báðar vegir.

Ken Barendsen hjá ÍF varð settur at skjóta, og fintaði hann John William Joensen í KÍ-málinum at fara til vinstri, meðan hann skjeyt bóltin til høgru – upp í málkrókin til sjokkleiðsluna 1-0.

Allan fyrsta hálvleik var tað KÍ, ið mest royndi at koma fyrri seg, men uttan at fáa tað stóra burtúr. Skotini vórðu skjótisleys, og tey flestu endaðu oman fyri málið, ella tók Erling Joensen í ÍF-málinum sær av teimum. Hann hevði ein av sínum allarbestu døgum í Klaksvík sunnudagin.

Men samstundis sum KÍ

royndi at vinna tað mista innafur, megnaði ÍF fleiri ferðir at skapa vandafullar atsóknir í hinum endanum. Serliga vísti tað seg, at KÍ-verjan fekk trupulleikar av teimum mongu longu og høgu bóltunum, ið fyrst og fremst Ken sendi fram frá sweeppara-plássinum út í bæði borð.

Tá hálvleikssteður var, hevði tó hvørki av liðunum broytt um støðuna, og serliga vóru klaksvíkingar vónsviknir av sínum egnum.

– Vónandi fer tað at ganga betur í seinna hálvleiki, tí tá spæla KÍ-ararnir niðaneftir, og tað er móti tí málinum, at teir eru vanir at venja, segði ein klaksvíkingur, ið opti-

mistiskt trúði, at kanónirnar fóru at verða betur stillaðar í seinna hálvleiki.

Hann fekk eisini rett –

um tað tó skuldi taka sína tíð.

Klaksvíkingar hildu fram at trýsta í seinna hálvleiki,

men framvegis við tí ríctisi, at fulgfirðingar fingur fleiri góð álop í hinum endanum.

Tað var týðiligt frá byrjan

Kortspælið í Klaksvík

Sambært hagiðindunum frá dystinum í Klaksvík sunnudagin, var hetta ein dystur, har spælið var hart og hartil allarhelst eisini ljótt, og har menn kjaftaðust óført – kanska ikki minst við dómara og linjuverjar.

Seks gul kort í einum dysti og eitt brotspark – neyvan tann reini idyllur og yvirfriðarligur dystur, hugsar lesarin óivað, tá hann sær hagtøluni.

Men lat tí beinánvegin verða sligið fast við sekstumma seymi, at so var als ikki. Hagtøluni eru misvisandi – fullkomuliga við síðuna av tí, ið hendi á vølli sunnudagin.

At Kurt Mørkøre hjá KÍ fekk sitt gula kort fyrri brotsparkið var í lagi – kanska væl sloppið, tí onkur dómari kundu kanska lopið framav í teirri stöðuni og víst honum tað reyða.

Men so er næstan eisini alt sagt, sum er at siga um kortini.

Trý av teimum fyra, ið fuglfirðingar fingur, vóru ikki í familju við kort, og bæði klaksvíkingar og fuglfirðingar

stóðu spyrjandi og undrandi við síðulinjuna, meðan teir hugdu at.

Bert fyrri at nevna eitt av teimum heilt øru, Jóhan Carl Dam hendan dagin býtti út, so fekk Tummas Arni Wintherieg gula kortið fyrri at sparka bóltin út til innkast. Hann sparkaði kanska bóltin nakað langt út av vøllinum, men tað mundi hann halda vera neyðugt í teirri stöðu, hann var í – hart trýstur av KÍ-áloyparunum.

Sigast má, at tað er bæði synd og skomm, at gul kort soleiðis skulu verða brúkt til at øsa spælarnar upp og fáa blóðið í teimum heilt óneyðuga upp í kók.

Hvør stuttleikin skal vera í tí, er ilt at siggja, og heldur mátti ein dómari við varsemi og góðari dóming vilja sett seg í miðdepilin, enn at gjørt tað við gulum kortum, ið ongastaðni hoyrdu heima.

So býtt var tað, at frásøgnin um dystin millum KÍ og ÍF mundi farið undir bridge-teigin í blaðnum og ikki saman við ítróttinum...
hj.